

for ingen Indstilling til Folkethinget i Anledning af de modtagne Andragender.

Udvalgets Mindretal (Gad) kan ikke tilraade Thinget at følge Flertallet. Mindretallet formener, at Statsborgerne have et naturligt Krav paa, at der ligesaa lidt i Folkethinget som andet Steds offentlig fremsættes uhjemlede ærerørige Beskyldninger imod dem, uden at der gives dem Afgang til Dpreisning gennem en kyndig, upartist Undersøgelse og derpaa følgende Kjendelse af Landets Domstole. Det skjønnes ei heller at være ubilligt, end lige urimeligt, at forlange af en Folkethingsmand, at han skal afholde sig fra at ærefjænde sine Medborgere, naar han ikke har gode Beviser i Hænde, ved hvilke han baade vil og kan retslig opretholde sine Beskyldninger eller sine, Næstens gode Navn og Rygte krænkende, Fornærmelser. Mindretallet kan derhos ikke tilbageholde som sin Opfattelse, at Thingets Værdighed lider ved, at det efterhaanden indgaar i den offentlige Bevidsthed, at en Folkethingsmand ikke behøver at tage det saa nøie med sine Ord, og at Thinget er et Fristed for løs Tale og ubevislige Paaastande til Skam og Stade for Uvenner og politiske Modstandere.

Den i Grundlovens § 57 givne betingede Ansvarsfrihed med Hensyn til Rigsdagsmedlemmernes Uttringer paa Thinget er efter Mindretallets Opfattelse med Rette givet — men ogsaa kun givet — som et Værn mod Indgrib i den Frihed, som Folkerepræsentanter bør have til, uden Sagtagelse af bestemte Former og uden en saadan Bevisrække, der maatte alene kan have af enkelte særlig Sagkyndige, at fremsætte sine Anskuelser om offentlige Anliggender og Tilstande. Enhver Udtalelse, der i saa Henseende er nødvendig eller fornuftigvis af Rigsdagsmanden kan være anset for nødvendig, maa der holdes Hævd over — men

videre bør Friheden ikke udstrækkes, dens yderligere Benyttelse bliver et Misbrug, som i Tidens Længde ikke vil have anden Virkning, end i det almindelige Omdømme at ned sætte vedkommende Medlem og Thinget, hvortil han hører, i Stedet for at begge burde nyde kvalificeret Agtelse.

Da Mindretallet nu ikke kan anse de af Folkethingsmændene for Kjøbenhavns 5te Kreds og Aarhus Amts 2den Kreds brugte og af Andragerne paalagde Udtalelser for i nogen Henseende forsvarlige af Hensyn til den stillede Forespørgsel eller for i mindste Maade beføiede, uden forsaavidt de i samme indeholdte Sigtelser maatte kunne fremlægges som bevislige — skal Mindretallet, saa meget mere som ei heller Forhandlingens Gang skjønnes at indeholde en eneste undskyldende Omstændighed, herved tilraade Folkethinget at vedtage: at det ansøgte Samthkke gives, saa at Skomagermester H. C. Heegaard og de i det paagjældende Andragende navngivne 37 Skomagerjvende sættes i Stand til henholdsvis at drage Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Kreds og Folkethingsmanden for Aarhus Amts 2den Kreds til Ansvar for Domstolene.

Mindretallet (Gad) gjør følgende Indstillinger:

1) Folkethinget giver sit Samthkke til, at Skomagermester H. C. Heegaard kan drage Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds til Ansvar for Domstolene for sine ham vedrørende Uttringer i Folkethingsmødet den 3die December 1888.

2) Folkethinget giver sit Samthkke til, at de 37 Skomagerjvende, som ere navngivne i det til Thinget indkomne Andragende af 11te December 1888, kunne drage Folkethingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds til Ansvar for Domstolene for sine dem vedrørende Uttringer i Folkethingsmødet den 3die December 1888.

H. Albertsen, J. Bajer, J. Bojsen, Gad, Harald Holm,
Sekretær, Formand, Ordfører.

Holstein-Vedreborg.

S. Rasmussen har paa Grund af Sygdom ikke kunnet deltage i Udvalgets Forhandlinger.